

melser saa uensartede, at de ere blevne til stor Gene for alle Parter, ikke blot for de Folk, der færdes paa Cykler, men ogsaa for Politiet og Domstolene, som skulle søge saa vidt muligt at overholde disse Bestemmelser. Det vilde være næsten uoverkommeligt at fremdrage Uoverensstemmelserne mellem Bestemmelserne i de forskellige danske Jurisdiktioner. En flink Cyklist vil let paa en Dag kunne cykle gennem en Snæs Jurisdiktioner, men han kender ikke Amtsgrænserne, endnu mindre Jurisdiktionsgrænserne og allermindst Sognegrænserne. Man ved aldrig, i hvilken Jurisdiktion man færdes, og selv om man ved det, ere Bestemmelserne i de forskellige Jurisdiktioner ikke til at holde ude fra hinanden. Jeg skal blot fremhæve et Par enkelte Forhold, fordi de ere særlig ubillige og upraktiske til alle Sider. Uagtet de fleste Heste her i Landet ganske vist nu ere blevne vant til Cyklerne og ikke skræmmes af dem, hænder det dog, at særlig unge Plage, Heste for Enspænderkøretøjer og lignende kunne blive skræmte for Cyklen. Dette har bevirket, at man i nogle Jurisdiktioner har indsat den Bestemmelse i Politivedtægterne, at Cyklisten skal springe af Cyklen, naar han møder et saadant Køretøj. Men i andre Jurisdiktioner har man den stik modsatte Bestemmelse. Jeg vil minde det høje Ting om et Brev, som Hs. kgl. Højhed Kronprinsens Adjudant for nogle Aar siden skrev til en herværende Cykleklub, og hvori han gjorde opmærksom paa, at de høje Herskaber sætte megen Pris paa den Høflighed, man viste dem ved at springe af og hilse, men da Hestene oftere bleve skræmte, ved at man sprang af Cyklen, bad Adjudanten paa Hs. kgl. Højheds Vegne, om at Cyklisterne roligt vilde blive siddende paa deres Cykel og ikke springe af. Der findes ogsaa Herred, hvor der gælder den Bestemmelse, at Cyklisten ikke skal springe af Maskinen, men sagtne sin Fart. I nogle Jurisdiktioner gælder den Bestemmelse, at Cyklisten skal holde Øje med Kusken Pisk og rette sig efter, om Kusken giver Tegn eller ej. I andre gælder den Bestemmelse, at Cyklisten skal holde Øje med Hestene, og hvis han ser, at de vise Tegn paa at blive sky, skal han springe af eller lignende. Der findes oven i Købet Jurisdiktioner, hvor der gælder den Bestemmelse, at en Cyklist, der møder et Køretøj forspændt med Heste, skal holde stille! Men er der noget, som er umuligt for en Cyklist, saa er det at holde stille paa de lave Maskiner, man nu bruger. Der er enkelte meget drevede

Kunstryttere paa Variétéer, som kunne udføre dette Kunststykke, men der er ikke een af Tusinde Cyklister, der kan det. Befalingen til at holde stille vil sige det samme som at man skal vælte sig selv og sin Maskine.

Hvorledes skal man nu vide, om man er i en Jurisdiktion, hvor man skal springe af, eller hvor man skal holde stille, eller hvor man skal køre langsomt, eller hvor man skal se paa Hestene eller paa Kusken Pisk? Jeg kunde fortsætte saaledes, Bestemmelserne ere saa uensartede, at det er umuligt at overholde dem, og de blive heller ikke overholdte. Jeg skal vende tilbage til dette Punkt om lidt. Jeg kunde af andre saadanne Bestemmelser, der nærme sig mere eller mindre til det kuriøse, nævne Lygteforholdet. I nogle Jurisdiktioner forlanger man, at Lygterne skulle tændes, i andre ikke, eller man er endog helst fri, fordi det ogsaa kan skræmme Hestene. Saa er tilmed den Tændingstid, der er angivet i de forskellige Politivedtægter, aldeles urimelig uensartet, og det kan ikke lykkes at faa den gjort ensartet, uagtet Forsøg have fundet Sted. En bekendt kjøbenhavnsk Overretssagfører kom en Eftermiddag cyklende ud ad Strandvejen. Lidt Nord for Skodsborg møder han en Politibetjent. Overretssagføreren springer af Maskinen og siger til Betjenten: „Kan De se Kronborg, som ligger hist oppe?“ Ja, det kunde han nok. „Kan De ogsaa se, at jeg ikke har tændt min Cyklelygte?“ Det kunde Betjenten ogsaa se. „Vil De saa notere mig?“ Det vilde Betjenten ikke, for det var jo højlys Dag. „Ved De da ikke, at Lygten skulde være tændt for 10 Minutter siden?“ Jo, det vidste Betjenten. Sagen er den, at der findes Jurisdiktioner i Københavns Nærhed, hvor man skal køre med tændt Cyklelygte, medens Solen endnu staar paa Himlen, Jurisdiktioner, hvor man skal tænde 32 Minutter, før Solen gaar ned. Hele Landskabet kan ligge i fuldt Sollys, man kan staa ved Skodsborg og se Kronborg, og man kan se Skorstenene i Landskrona, og alligevel skal Lygten være tændt. Og saa vil Skæbnen, at Forholdene i Nabojurisdiktionen ere ganske anderledes; i den ene Jurisdiktion skal der undertiden tændes 3 Kvarter før i den anden Jurisdiktion. Det er umuligt for det cyklende Publikum at vide, hvor Jurisdiktionsgrænserne ere, og hvorledes skulle Bestemmelserne saa blive overholdte? Jeg skal vende tilbage til dette Lygtespørgsmaal, naar jeg gennemgaar Lovens enkelte Paragraffer, men skal her blot endnu henlede